

it is good to be a Jew at heart, but if it is not accompanied by fulfillment of the *Torah* - then the intention is meaningless. Thus, Moshe told *Bnei Yisroel*, “*This is the thing Hashem commanded you TO DO*” - not just to think nice thoughts in your heart, but to do the *mitzvos* together with those thoughts.

מאת מנה"ר ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס

be like our holy and illustrious forefathers, *Avraham, Yitzchok, Yaakov, Moshe, Aharon, Yosef* and *Dovid*. The combining and inter-linking of each of these seven qualities yields the forty-nine rungs that *Bnei Yisroel* consciously worked on day by day in the desert to prepare for *Kabbolas HaTorah*. For example, they worked during the first week to follow the ways of *Avraham Avinu*. This was “חסד” - *kindness*, to all people growing out of a burning love of *Hashem* and His children. The second week was “גבורה” - *strength*, the *middah* of Yitzchok, and so on. The seven aspects of each quality were attained by combining the characteristics of the other *Tzaddikim*.

2) **Ladder 2**. In *Pirkei Avos* (פרקי) are listed 48 stepping stones to aquire the *Torah*. There are sources that write about using forty-eight days of these seven weeks of *Sefirah* to work on these acts of acquisition day by day, and using the last day as a summary to make a complete review ⁽³⁾. Of course, it is impossible in a weekly column to cover this entire topic in such a small of space. Yet, even working on parts of these great ladders, brings us a step closer to *Hashem* and his *Torah*. Also one who starts the climb now can continue to rise after *Shavuot*, as we will try to do *Y”H*.

⁽¹⁾ מדרש חובא בשו"ת רשב"א גרפד, וכן הר"ן בסוף מס' פסחים (2) שפת אמת פרשת אמור תשל"ג (3) חידושי הרי"ם דף קס"ג, לב אליהו

הוא היה אומר ...

נמשל: Some Jews feel that as long as they are “good Jews” in their heart, it is not important to actually fulfill the *mitzvos*. Their intentions are good and they mean well, so who cares if they don’t keep all the *mitzvos*? The answer is that intentions without action is like spices without meat. Of course

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY
The Greatest Mitzvah of All (23)
Understanding Sefiras Haomer. Now that the *Yom Tov* of *Pesach* is behind us, we begin a new “season” of spiritual growth, both in *Torah* learning and *Avodas Hashem*. The *mitzvah* of *Sefiras Haomer* helps us accomplish this goal. When our forefathers left Egypt, they knew from *Moshe Rabbeinu* that they would be receiving the *Torah* after seven weeks ⁽¹⁾. They used them as preparatory weeks to cleanse themselves of the undesirable contamination they attracted from living in Egypt for 210 years. Additionally, they needed to acquire many positive *middos* to be suitable recipients of this holy gift on *Har Sinai*. They succeeded in changing themselves, and from that time on, this season is graced with the potential and ability for each and every Jew to do the same in his/her specific sphere of growth ⁽²⁾.

Ladders of Growth. There are two distinct “ladders” with finite steps that *Klal Yisroel* are climbing at this time:

1) **Ladder 1**. The Sages of *Kabalah*, in a very factual way (and also in a mystical way for the few who understand it), give an exact breakdown of the seven sections of the “ladder,” corresponding to the seven weeks of *Sefirah* that we count, plus the forty-nine rungs of the “ladder” corresponding to the 49 days we count. The seven sections are based on striving to

R’ Menachem Mendel Morgenstern zt”l (Kotzker Rebbe) writes:

An earthen vessel becomes unclean by virtue of its contents, not because of anything its exterior may have come into contact with. For pottery itself has no intrinsic value, serving only as a container for whatever it holds inside. A metallic vessel, on the other hand, becomes unclean from the outside, as the metal itself is valuable. A human being is likened to an earthen vessel; he too, is composed of ‘dust of the earth.’ Just like pottery, a human being has no intrinsic worth; his value comes from that which is within him.”

Rabbeinu Ovadia Bartenura zt”l writes in the beginning of *Avos*:

“When *Rabbi Yehuda HaNasi* compiled all the Mishnaic teachings, he placed the *Mishna* describing the transmission of *Torah* from one generation to the other to be the opening *Mishna* of *Pirkei Avos*, the Book of Ethics. The wise men of the nations of the world also wrote works providing their disciples with moral instruction. However, they formulated their teachings based on their own human understanding and what they might have gleaned from their life experiences. Therefore, *Rabbi Yehuda HaNasi* began the Ethics specifically with the words, ‘משה קבל תורה מסיני’ - *Moshe received the Torah at Sinai*,’ to inform us that the moral instruction and the qualities of character mentioned here are not a product of human invention. They were given to us by *Hashem* via *Moshe Rabbeinu* at *Har Sinai*.”

A Wise Man would say:

“Everyone is smart but if you judge a fish by its ability to climb a tree, it will live its whole life believing it is stupid.”		
Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)	Special Mazel Tov to Mr & Mrs Beryl Friedman on the Bar Mitzvah of their son, Ari”3. May he grow in תורה, יראת שמים and continue to be a source of nachas for his parents and all of Klal Yisroel.	Mazel Tov to the Hungar family on the marriage of their son, Yitzchok to Rochel Ausband. May the young couple be zoche to build a Bayis Neeman B’Yisroel and bring much nachas.

לעילוי נשמת ר’ אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר’ טובי ז”ל ורעייתו רישא רחל בת ר’ אברהם שלמה ע”ה

התורה שבכתב
התורה שבעל פה
התורה שבימינו

בראתי
יצר הרע
וכבראתי לו

TORAH TAVLIN
IS NOW AVAILABLE
ONLINE TO VIEW ARCHIVES,
STORIES, ARTICLES OF INTEREST
OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE
THIS TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAH TAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAIL TO
TORAH TAVLIN@
YAHOO.COM

פלאג המנוחה ע"ש - 6:18*
הדלקת נרות שבת - 7:25
זמן קריאת שמע/ מ"א - 8:45
זמן קריאת שמע/ הגר"א - 9:30
סוף זמן תפילה/ להגר"א - 10:38
שקיעת החמה שבת קודש - 7:44
מוצג"ק צאת הכוכבים - 8:34
צאת"כ / לרבינו תם - 8:56
*** מי שמדליק מוקדם אין לאחר מזמן ענש**
קבלת השבת (מביאמר "בואי כלה")

שבת קודש פרשת שמני-כ"ו ניסן תשע"ז
Shabbos Parshas Shemini - April 22, 2017
טיב התבלין

מכל עוזן ואשמה, היה יוצא להפש לעצמו בייזנות בחצות ובשווקים, והיה ממציא את עצמו בפני אלו המבקשים את ביונו, כדי שיהיה להם שעת הכושר לכך, אלא שלאמיתו של דבר – חוסף האר"י הקדוש – אסור לעשות כן, כי בכך מכשיל הוא לבני אדם עם האיסור של 'לפני עור לא תתן מכשול', כי מכשיל הוא את המבוזה באיסור 'הלבנת פנים'. אך על כל פנים מוטל עליו לדעת כי אם קרה המקרה וקוביל איזה ביון יבין שאין לו טובה גדולה מזו, כי הביון הוא תיקון גדול להאדם, ונפטר על ידו מכמה וכמה מיני צער שהיו עלולים לבוא עליו, והוא זה אשר עליו ביארו הספרים הקדושים את מאמר הכתוב (אסתר א, יח) 'זכרי ביון וקצף, שכדאי הוא הביון' כדי להעביר ממנו את קצפו של הקב"ה, ולמחול עוונותיו. ועל כן ידאה לקבלם באהבה וחיר מאוד ויהיה שמח בחלקו.

ועל האדם להיות וזר מאוד לכל ישיב למחורפי דבר, ועליו לדעת כי לא לחינם הגדילו חכמינו ז"ל במאמדיהם לבאר מעלתם של אלו הסיובלים חרפתם בדומיה, כי ענין הביון משמעותו ביטול הישות, כי כשהאדם נוחל ביון הרי מרגיש הוא כי נפחת ערכו ומחותו, והרי הוא כמי שאינו, ולכך זה שמחורפין אותו ומתבוזה על ידי זה הלאו עז רצונו להשיב מלחמה שערה רק כדי להשיב את כבודו על מכונו ולהיות בבחי' 'ש' ואם בכל זאת ראה לנכון לוותר על כבודו ובלבד שלא להבעיד אש המחלוקת הרי הוא בגדר קדוש, כי מבטל את ישותו למען שמו ית' החפץ בשלום, ומיובן שפיד מה שדרשו חכמינו על מאמר הכתוב (איוב כו, ז) 'תולה ארץ על בלימה' שאין העולם מתקיים אלא בשביל מי בשולם פיו בשעת מריבה, כי אכן מקיים הוא את העולם על ידי זה, וכמו שאמרו חכמינו ז"ל (עוקצין ג, יב) לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום.

אבל ב'משך חכמה' ביאר שינוי זה באופן אחר, 'זיקריבו...את הדם אליו, העניין, דבני אהרן היו ארבעה, ורצו להשתתף בעבודה כדי להתחנך בה, ולכן קיבלו דם החטאת בארבעה-כל אחד בכוס לבדו, ומכל כוס היה אהרן נותן מתנה אחת, ולכל קרן חושט לו אחד מבניו הכוס, ולכן כתוב 'זיקריבו בני אהרן את הדם אליו', והיינו, שבאו אליו כל אחד בקרן אחד, ולא באו אליו תיכף עם כל הדם, וכן בשור ואיל, שזריקת דמם היתה כאחד, וכל אחד מהם טעון שתי מתנות שהן ארבע. קיבלו דם השור והאיל בארבעה כוסות, כל אחד בכוס לבדו, והחשטו לאהרן, ולכן גם שם כתוב 'את הדם אליו', אבל בעולה שאין כאן רק שתי מתנות, (ולא היה שייך שארבעתם יקבלו את הדם בארבע כוסות), כולל קיבלו הדם כאחד בכלי אחד, וכולן חושטו לו את הדם כאחד, ולכן כתוב בה 'אליו את הדם', והיינו, שכולן קרבו אליו כאחד והמציאו לו את הדם'.

תירוץ נוסף מצניו ב'פנים יפות', (אחד שהביא תירוצו של 'הכתב והקבלה' בשם שמעתי לפרש) "ולע"ד אין צורך ליישוב זה, שהרי יש ליישב בפשטות, כי לגבי קרבן החטאת שהיתה שחיטתו בצפון, והתחיל ליתן את הדם בקרן דרומית מערבית, אם כן היו צריכין להוליך את הכלי מצפון לדרום, ולכן כתיב ביה 'זיקריבו' שהוא לשון הולכה ברגל, אבל בעולה ושלמים שהיתה מתנתן בקרן מזרחית צפונית בתחילתה, לא היו צריכים הולכה ברגל, אלא הושטה בלבד, ולכן כתיב בהו 'זימציאו', וכמו שתירדם אונקלוס 'זאמציאו'."

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינובין שליט"א ר"י שער השמים ירושלים עה"ק
ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם
וירא כבוד ה' אל כל העם (ט-כג) - הביון וסגולותיו

פרש"י בפ' השני: כיון שראה אהרן שקרבו כל הקרבנות ונעשו כל המעשים ולא ידרה שכינה לישראל, היה מצטער ואמר יודע אני שכעס הקב"ה עלי ובשבילי לא ידרה שכינה לישראל. א"ל למשה, משה אחי כך עשית לי, שנכנסתי ונתביישתי: מיד נכנס משה עמו ובקשו רחמים וידרה שכינה לישראל. מכאן למדים אנו עד כמה יפה כוחו של ביון, שדרי מאחר שלא ידרה שכינה אותה היא כי איזה קטרוג עמד לפני כסא הכבוד לעכבו מלהמשיך שכינתו בתחתונים, וזה הקטרוג היה גדול מאוד שדרי היה ביכולתו לעכב דבר הנחשב לתכלית הבריאה ממש, כפי שאחז"ל (ספרא פר' שמנין) שאותו יום שבו הוקם המשכן היה שמחה לפני ית' כיום שנבראו בו שמים וארץ, וגם ישראל נשתוקקו מאוד להמשיך שכינתו ביניהם, והרבו מאוד בנדבת המשכן כפי שהעידה עליהם התורה, ועל אף כל זאת שהגיע חשוק ונחשק לחושק וחשוק ושמוחו שמים וארץ גרם אותו קטרוג שיתעכב הדבר, דבר זה היא הוכחה לעין כל כי לא היה כאן קטרוג של מה בכך, ועל אף גודל הקטרוג גברו התחתונים וחו לבסוף להמשיך השכינה ביניהם וכל זה ע"י כוחו של ביון, כי הביון שהיה באותה שעה מנת חלקו של אהרן, הוא זה שהכריע את הכף כדי למלא את רצונו, הרי לנו שיפה כוחו של ביון וביכולתו לכפר גם על דבר חמור השקול כתכלית בריאת שמים וארץ.

ויכולנו להאליה הענין **מודר"ח וטאל** ששומעם מפי רבו שאמר, שאילו היה האדם יודע כמה יפה הוא כוחו של ביון וכי איך הם מנקים ומזכים את האדם

מאיצרותיו של המגיד
מאת הרב שלום פשר שליט"א מגיד משימים בק"ק בית שמש
ויקריבו בני אהרן את הדם אליו ויטבול אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ... וישחט את העולה וימציאו בני אהרן אליו את הדם ויוריקו על המזבח סביב (ט-יג) - יישוב שינוי לשונות לגבי זריקת הדם
פרש"י, "זימציאו, לשון הושטה והזמנה", וכתב בספר **הכתב והקבלה**, "זימציאו, פירש רש"י, לשון הושטה והזמנה, ויש הבדל בין 'זיקריבו' ל'זימציאו', שהקריבה' נופל על המקריב דבר אל חבירו אף על פי שאינו נותנו אל תוך ידו, וכמו שנאמר 'בספל אדירים' (ששותין בו מים שנקראו 'אדירים', וכמו שנאמר 'במים אדירים') הקריבה חמאה' (שופטים ה), אבל 'המצאה' אינה אלא כשנותנו לתוך ידו (עי' בבא קמא קיג: בענין אבידת כנעני 'זמצאתה', דאמאי לידיה משמע), ולכן בחטאת בלבד אמר 'זיקריבו', כי דם חטאת בלבד נותן באצבע, ואם כן, המוקר ביד המקריב ואדרן טובל בו אצבעו, וכן אמר לגבי 'זיטבול אצבעו בדם, והו' 'זוקריבו', אבל, בעולה ושלמים שזורק מן המזרק, היו צריכין לתת את המזרק לידו, והו' 'זימציאו', שהמציאו אותו לידו".

ובדרך זו הלך **המהר"ל דיסקין** וביאר שינוי נוסף בלשון הכתוב, "ובהכי נוכל ליישב עוד שינוי בלשון הכתוב, דכאן נאמר 'את הדם אליו', ואילו להלן נאמר 'אליו את הדם', זאת משום, שכאן רק קירבו את הכלי שבו הדם אליו, ואילו שם המציאו אליו את הכלי שבו יש את הדם לתוך ידו".

מעשה אבות סימן לבנים

ואחיכם כל בית ישראל יבנו את השרפה אשר שרף ה' וגו' (י-ו)

After the turn of the 20th century, one of orthodox Jewry’s great rabbinic authorities and a leader who guided his people with extraordinary wisdom, care and concern was the **Lutzker Rav, R’ Zalman Sorotzkin ז”ל**. His influence and contributions to *Yiddishkeit* began well before World War I and continued until his very last day. Virtually no sphere of Jewish communal life was left untouched by his guiding hands, and his magnum opus, *sefer Oznaim L’Torah*, is still considered a classic of Jewish literature until this day. In 1914 (5674), WWI broke out and R’ Zalman fled to Minsk, where he continued his communal work unabated. It was in Minsk where he met and befriended the **Chazon Ish, R’ Avraham Yeshaya Karelitz ז”ל**. He worked tirelessly to secure the release of numerous *rabbanim* and *talmidei chachamim* from the Russian army and saw to it that the *Chazon Ish* also received a deferment. The *Chazon Ish* was so involved in his studies that he was almost oblivious to the problem. R’ Zalman filled out the necessary forms without his knowledge and arranged his deferment. Later the *Chazon Ish* presented R’ Zalman with his copy of *Teshuvos Rabbi Akiva Eiger*. On the opening page was inscribed a poem relating the saga of his release from army service incorporating the initials of Rabbi Sorotzkin’s name.

During World War II, the Soviet authorities threatened to arrest R’ Zalman in Lutsk, so he and his family fled to Vilna and eventually made it to the Land of Israel, which he loved with all his heart and soul. Once in *Eretz Yisroel*, he continued to work on behalf of *Klal Yisroel* by becoming friends with a number of top Polish officials in Palestine and even to the Polish ambassador himself. This was providential for it allowed him to intercede on behalf of Jews of Polish nationality.

Among the many things that the council accomplished was the distribution of money sent from the provisional Polish government in London to all Polish citizens living abroad as well as those of Polish descent. It was the council who received the funds and then decided who was eligible to receive them. Since R’ Zalman was a Polish national with a valid Polish passport, he too, was eligible to receive money which at the time was his only means of income.

At that time, **R’ Elazar Menachem Mann Shach ז”ל**, who was then a young *maggid shiur* in the newly formed *Yeshivas Ponevezh*, was receiving this support as well. Rav Shach had escaped the destruction of European Jewry in early 1940. His uncle, **R’ Aharon Levitan ז”ל**, helped him and his family obtain immigration certificates and took them in after they arrived at his doorstep in a destitute condition. They managed to live on the meager subsidies received from the provisional government but times were hard and it was barely enough to survive. Then, the Polish government announced that support would only be given to people with a proper Polish passport and not the provisional passports distributed during the war. Unfortunately, Rav Shach did not have a proper passport and he was declared ineligible. He ran to the *Chazon Ish* for advice what to do.

The great *Posek Hador* gave him advice. “When you go to receive your permit, stand in line behind the Rav of Lutsk, R’ Zalman Sorotzkin,” he told Rav Shach. “If there’s trouble he’ll figure out how to help you.”

Well, on the fateful day, Rav Shach stood behind R’ Zalman in the government office. The line moved slowly and the secretary in charge asked many questions of each applicant. Anyone who was not eligible was immediately turned away.

When it was R’ Zalman’s turn, the secretary asked him, “How many children do you have and where are they now?”

This simple question was enough to evoke a painful sigh from R’ Zalman as it brought to fore all his inner pain. His oldest son had been arrested in some town on trumped up charges and was wasting away in jail. His daughter had remained in Lutsk and her fate was unknown, (later it became known that she, her husband and their children had all been killed by the Nazis, *ym”s*). Two other sons were refugees in Japan, and his two youngest sons were studying in *Eretz Yisroel*. The moment the question was asked, all his pent up emotion and stored away tears burst forth in a torrent and he could barely get the words out of his mouth. The secretary seemed embarrassed at the situation and began apologizing profusely for her question. She quickly stamped his permit and the permits of all those who were with him - in this case, Rav Shach who had stepped forward to console Rabbi Sorotzkin. In the meantime, they were both deemed eligible and received their normal stipends.

משל למא הדבר דומה

ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' תעשו וירא אליכם כבוד ה' וגו' (ט-ו)

משל: The **Ben Ish Chai** relates a story about a naive young woman who cooked up a meal for her husband. She plucked and feathered a plump chicken, stuffed it and cooked it in a pot until it was ready for consumption. That evening, when her husband came home, she proudly served the meal she had made with such effort and tender loving care.

Her husband, however, did not appreciate her efforts. He took a bite of the stuffed fowl and complained, “This bird is missing spices. It needs lots of pepper and saffron.”

The naive woman wished to please her husband so she

decided to do exactly as he bid her. The next day, she plucked and feathered another chicken, but instead of filling it with stuffing, she put in an entire carton of pepper and saffron. Then, she cooked it up in the oven and prepared for his arrival home to serve the “delicacy.”

This time, her husband took one whiff of the fowl and pushed the plate away. “What’s wrong?” she asked. “I made it just as you requested!” He shook his head and said, “When are spices good? When it is mixed with meat and rice. But when spices are all by themselves - they are inedible!”

מחשבת הלב

CONCEPTS IN AVODAS HALEV
FROM R’ CHAIM YOSEF KOFMAN

ידבר משה אל אחיו ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים קחו את המנוחה הנותרת מאשר ה' (י-ב)
After the tragic death of Aharon’s two sons, Nadav and Avihu, the *posuk* says that *Moshe Rabbeinu* spoke to “בני הנותרים” - the two leftover children. Rashi explains that the word “הנותרים” teaches us that these two sons of Aharon were also supposed to die together with their older brothers. However, Moshe *davened* and *Hashem* nullified the second half of the decree against Aharon’s two remaining sons. The word “הנותרים” means “survivors,” which in today’s world generally refers to someone who went through the Holocaust and emerged alive when others perished. The **Seforno** in *Parshas Shemos* writes that when Basya saved Moshe from the Nile river, she called him “Moshe” so he should remember all his life that he was pulled (נמשה) out of the water miraculously and became a survivor, while all the other male children were destined to be drowned. Thus, he had a special responsibility to become the *manhig Yisroel* and make the most of his life since he was a survivor from destruction.

My *machshava* here is that not only people who survived the camps and other dangerous situations are called survivors, but even people that were fortunate to come to America before the war, are also called survivors. They were sent there by *Hashem* to bring up new generations of Jews to build *Torah* and *Chessed* institutions in America. It was hard and the challenges were extreme, but those that succeeded are truly “survivors.” They were “drawn out” of the dangerous waters of their homelands, where so many people were killed and lost, and replanted *Yiddishkeit* on these shores. When we say “*Modeh Ani*” every morning, we must thank *Hashem* for saving our parents and grandparents and consider ourselves not unlike *Moshe Rabbeinu* who survived the turbulent waters, and went on to greatness. Our *maasim tovim* and *chinuch habonim* must continue throughout our lives with that thought in mind. Those *Gedolim* who survived, as well as my own parents who made it to America in 1925 and helped build *Mosdos HaTorah V'chessed*, should be lifelong lessons for all of us children and grandchildren, that we are all fortunate “survivors” and give thanks to Hashem Yisbarach throughout our lives.

DRUSH V'CHIDDUSH

ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימתו לפני ה' (י-ב)

The two reasons given in the *Medrash* for the death of Nadav and Avihu are closely interrelated, each serving to explain the other. One *Medrash* states: “*Nadav and Avihu died only because they had not taken wives.*” The other *Medrash* states: “*They (Nadav and Avihu)would go after Moshe and Aharon and ask: ‘When will these two old men die so that you and I can lead the generation?’*”

It would seem that their failure to marry would not in itself have made them liable to death by the Hand of *Hashem*. Even as the Sages of the *Talmud* tell us that *Ben Azzai* chose to remain unmarried because “נפשו חשקה בתורה” - “*his soul yearned for the Torah,*” it could have been similarly assumed that Nadav and Avihu also had been so utterly devoted to the study of *Torah* that they did not want to assume the added responsibility of starting a family.

EDITORIAL AND INSIGHTS ON
THE MIDDAH OF

דרגה יתירה

FROM THE WELLSPRINGS OF
R’ GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

את הנמל כי מעלה נדה הוא ופרסה איננו מפריס ממא הוא לכם (י-ב)

The *Torah* describes three animals which are טמא (impure) since they have only one kosher sign. However, by the camel (גמל), the *posuk* says that it’s hoof is not split (“איננו מפריס”), present tense. About the rabbit (שפן) it says in future tense that it’s hoof will not split (“לא יפריס”), while it describes the hare (ארנבה) as it’s hoof was not split (“לא הפריסה”) in past tense.

R’ Yissochar Frand *shlit’a* teaches us a great *Mussar* lesson in the name of **R’ Yisroel Salanter ז”ל**. He says that all three *posukim* end with the *Torah* telling us that the animal is impure. This teaches us that before you judge something or someone as “impure” - “טמא” - you have to know his past, present and future. We must not be quick to judge others unfavorably because we really do not know the entire story. If we see someone acting improperly, or we THINK it is improper, it just might be that we don’t know what happened before, what is going on right now or what is about to happen!

We all have a special *mitzvah* to emulate *Hashem*. The Name of *Hashem* - “*Yud Kei Vav Kei*” - represents the *middah* of *rachmanus*. We know that these letters represent the concept of past, present and future. In fact, it is because *Hashem* knows EVERYTHING that happened, happens and will happen to a person that He is the quintessential “רחמן”. *Hashem* knows our past, present and future and therefore Only He is truly Merciful! One of the ways to practically have mercy on people and judge them favorably is when we see someone doing something that looks “impure,” we should remember that perhaps we THINK it is wrong because we don’t see the whole picture! We don’t know the past, present and future. May we all be *zoche* to judge each other favorably. It is truly the foundation of mercy and kindness.

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - the charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Eretz Yisroel with zero overhead